

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
 (ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΑΗΝΗ)
 ΜΥΤΙΑΗΝΗ 10 Ιουνίου 1932
 ΧΡΟΝΙΑ 1η - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 25

ΕΥΘΥΜΟ - ΣΑΤΥΡΙΚΟ - ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΚΥΡΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

Πίστεψε ο κύρ 'Αλέξαντρος
 τόν καπετάν Δεφτέρη
 πώς θάν αφήσει ειλικρινά
 τὸ δολάκι ἀπὸ τὸ χέρι.

Ξεχνώντας πὼς ἡ γρηὰ 'Αλεπού,
 καὶ νὰ καλογηρέψει,
 κατόπουλο ἅμα θυμηθεῖ
 κατέτσι θὰ γυρέψει.

Σηκώνεται πουρνὸ πουρνὸ
 καὶ βάζει τὰ καλά του
 στὸ κυβερνεῖο νὰν ἀνεβεί
 νὰ πεῖ τὰ πάτερμά του.

Παίρνει μαζί του δώδεκα
 λεβέντες ἕνα κι' ἕνα
 μὲ κοντοβράκια καθαρὰ
 φρασκοσιδερωμένα.

Εἶνε ὅλοι τοὺς ἐπιτελεῖς
 ἀγρότες μὰ κ' ἐργάτες
 τρατάρηδες ἀτρόμητοι,
 λεβέντες κωπηλάτες.

Τριανταδυὸ ὁ καθένας τοὺς
 δόντια ἔχει ἀκουισμένα!
 'Αλί! στὸν Προϋπολογισμό
 καὶ στὰ Ταμεία; ὠμίμενα!

Βλέπει ὁ Ζαΐμης κουρνιαχτὸ
 μὲς στὴ μεγάλη στρατὰ
 καὶ παλληκάρια στὴ γραμμὴ
 σὰν τσεθρὸ ἀπὸ τὴν τράτα.

Κράζει, ρωτᾷ πούθε ἔρχονται
 ποὺ πάνε, τί ζητοῦνε
 καὶ σὰν τοῦ λέν πὼς βιάζονται
 νὰ ναυτολογηθοῦνε:

— Καλῶς τὰ λεβεντόπαιδα
 λάτε νὰ μοὺ ὀρκιστεῖτε,
 κι' ἂν εἶνε ἡ τράτα μας βαρειά,
 πὼς δὲ θὰ κουραστήτε.

Δίνουν τὸν ὄρκο τὸ βαρὺ
 καὶ φεύγουνε τρεχάτοι.
 Τρέχουν γιὰ τὸ κατὰγυαλό
 σὰν τὸ βαρβάτο τὸ ἄτι.

Κ' εἶνε χαρὰ χαρούμενα
 τ' ἀντρέια τὰ παλληκάρια
 ποὺ θὰ ξαναπαρέφουσε,
 θὰ ξαναφάνε ψάρια...

Μὰ φτάνουν κάτου στὸ γυαλό
 κάτου στὸ περιγυαλό
 καὶ τί νὰ δοῦνε, μάτια μου;
 Πῆραν τὴν τράτα οἱ ἄλλοι.

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ Σοσιαλισμοῦ. (Τετὸ κ. Μ. Π.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Primum Σουφρώνειν
 Deinde Ξεκοαλίζειν
 'Επειδὴ συνεπεία τῶν ἀλλεπαλλήλων καὶ διαδοχικῶν πτώσεων καὶ ἀνεγέρσεων τῶν ἀθηναϊκῶν κυβερνήσεων προμηνύεται μεγάλη ζήτησις ὑπουργῶν, πρὸς δὲ ἐξαντληθείσης τῆς παρακαταθήκης πάντων τῶν φιλοτίμῳ καὶ ἐνδόξῳ δρασάντων ὡς ὑπουργῶν καὶ δάνεια ἐπὶ δανείων συναψάντων, καὶ ὡς ἐκ τούτου φθαρέντων, διαφθαρέντων καὶ ἐξαχρειωθέντων, καὶ πορτοφύλια ἰδιωτικὰ καὶ ἡμέτερα ὑπερπληρωσάντων, πρὸς δὲ καὶ στομάχων ἰδιοκτητῶν καὶ παρασιτικῶν κορεσθέντων, θὰ ἐνσκήψει θρονηνία λειψυπουργίας, εἰδοποιοῦνται πάντες οἱ βουλόμενοι καὶ φιλοδοξοῦντες ν' ἀποκτήσουν τὸν τίτλον ὑπουργοῦ νὰ προσέλθωσι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Λέσχης καὶ δηλώσωσι τοῦτο προσάγοντες τὰ ἐξῆς πιστοποιητικά.

1) Πιστοποιητικὸν ἱσρέως, ὅτι εἶνε κάτοχος τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς. 2) Πιστοποιητικὸν ὀδοντοῦ ἵατροῦ ὅτι ἔχει μασέλας ποὺ ἀντέχουν εἰς διαρκῆς καὶ γενναῖον μάσημα. 3) Πιστοποιητικὸν ὑπογραμμένον ἀπὸ τοὺς διευθυντὰς δύο λωποδυτικῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων ὅτι γνωρίζει νὰ συνά-

πτει δάνεια νὰ διεκπεραιώσῃ συμβάσεις, νὰ νταλαβερίζεται μὲ διαφόρους Εὐρωπαϊκοὺς Οἴκους προμηθεύων εἰς τὸ Κράτος διάφορα εἶδη, οἷον παληοσίδερα ἄχρηστα ὑπὸ μορφήν πλοίων, ἀεροπλάνων, αὐτοκινήτων, μηχανημάτων, ἀποξηραντικῶν γερανῶν κ.τ.λ. καὶ τελευταῖον πιστοποιητικὸν δύο διακεκομμένων σσημασμένων λωποδυτῶν ὅτι γνωρίζει νὰ θέτει εἰς πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τὸ ρητὸν primum σουφρώνειν deinde ξεκοαλίζειν.

Τὰ πιστοποιητικὰ δέον νὰ εἶναι χαρτοσημασμένα σύμφωνα μὲ τὸν τελευταῖον περὶ χαρτοσήμου φιλανθρωπικὸν νόμον.

Ο Ν. ΜΑΓΕΡΑΣ

ΡΩΜΕΪΚΗ ΕΞΥΠΝΑΔΑ

Μὲς στὸ σοκάκι τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἕνας Γάλλος ἀξιωματικὸς διαπραγματευότανε τὴν ἀγορὰ μιᾶς κότας ἀπὸ ἕνα πλανόδιον πωλητῆ, διερμηνεύοντος ἐνὸς ἔξυπνου Ρωμοῦ.

- Σὲ ρωτᾷ, ρέ, πόσα τὴν κότα.
- Σαραντα δραχμές, πέστον.
- Ἀκριβὰ τὴ ζητᾷς ρέ! Θὰ τοῦ πῶ ἑβδομήντα καὶ θὰ πάρουμε ἀπὸ τριανταπέντε. Σὺμφωνοι;..
- Ἐγὼ θέλω σαραντα.
- Μεσοῦ. Σουασάντ νιφ ἔ ἦν

ντράχμ ἑλληνικ.

— Μπιέν λε βουαλά.
 Καὶ παίρνοντας τὴν κότα ὁ Γάλλος τὴ δίνει στὸ διερμηνέα νὰ τὴ σηκώσει, ἐνῶ μετρᾷ τὶς ἑβδομήντα δραχμές στὸν πωλητῆ, ποὺ τὶς τσεπώνει, μορφάζοντας εἰρωνικὰ στο διερμηνέα.

Αὐτὸς ὅμως χωρὶς νὰ τὰ χάσει, δίνει τὴν κότα στὸ φραντσέζο, καὶ βοστώντας ἀπὸ τὸ γιὰ τὸν πωλητῆ:

— Δόσουμ τις 35 δραχμές, ρέ λωποδύτη.

Ὁ Γάλλος ἐκπληκτὸς τοὺς χωρίζει καὶ ρωτᾷ νὰ μάθει τί συμβαίνει.

— Σ' ἔκλεψε αὐτὸς ἀφεντικό. Μοῦπε νὰ πῶ ἑβδομήντα καὶ νὰ τὰ μοιράσομε, φωνάζει ὁ ἔμπορος.

Μὰ ὁ Γάλλος ποὺ δὲν καταλαβαίνει ρωτᾷ τὸ διερμηνέα του νὰ τοῦ ξηγήσει. Καὶ κείνος ἀναιδέστατα τοῦ μεταφράζει:

— Λέγει πὼς δὲν εἶνε σωστὸ νὰ τοῦ πάρω 35 δραχμές ποὺ μοὺ χρωστᾷ ἀπὸ πέρυσσι. Ἄν δὲν τὶς πάρω τώρα ποὺ τὸν εἶδα νὰ παίρνει λεφτὰ πότε θὰ τὶς πάρω;

Ὁ Γάλλος στεναχωρημένος βγάζει τὴν ἀπόφασιν, γνέφοντας στὸν πωλητῆ νὰ μετρήσῃ τὰ μισὰ ἀπ' ὅσα πῆρε γιὰ τὴν κότα, ἕναντι τοῦ χρέους του.

ΓΑΪΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ — ΤΡΙΒΟΛΟΙ — ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΟΔΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ (Προσφυγικός Συνδικισμός)

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οδδεις διαγραφεται αν δαν δηλώσει τούτο έγγραφως εις την διεύθυνσιν του «Τριβόλου».

ΛΕΣΒΙΑ «ΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ»

ΑΡΒΟΥΝΙΑΣΜΑΤΑ

Γι ού Βγατζέλις τ' Κατζά ηταν άρχοντας άθρειπος τσ'ι πρήφανους. Τ' όνειρουντ ηταν ά δει τού γυόντ ήξιούμινου ά τούν βάλι οι κόσμου, να ξανισάνι τσ'ι φτός. Ένα τούν ειχι, άμ τ' ά τ'ς κάνις τ'ς πουλλοί. Καλό μουρό, όλιφτίδκου τσ'ι σ'μαζουμένου. Έν ειχι τού διεβουλου σ' τσ'ιφάλιντ.

Μόνου ένα ξοθε ειχι Ετόδουλου, που έν ηπιονι τά γεάμματα τσ' απόμνι στραβός τσ'ι ληόντου πις στα μάγια—λιτο'πέρος, τσ' ειχιχιτου πατέρασιντ μιγάλου καμό. Μου νέ'ισαν.

Σάν ηρει τσ'ιρόσιντ, Βγατζέλις άπουφάγιει ά τούν άβουνοίσο. Τά λαδά μό τσ'ι τού μάθαν παγαίαν τσ' άρχόνταν τσ'ι προξινέβγασ'ιντ ένα κόσμου κουπιλούδια. Άλλά Βγατζέλις ήθιλι ά διαλέξι μουναχόσιντ. Άγραμάματος, ξαγράμματος, άρχοντας γαμπρός ηταν, ξπριπι να πάρ γυναίκα τισαστο'η, νάνι τσ'ι κουμάτ ξανιμένι, μπάγι ξανόξ' τσ'ι γι ού Ετόδουλου, γιου' γιόσιντ.

Μι τά πουλλά γίντε'ι γι άπόφασ'. Μιάν Τζουγιατσ'η άρβάνιασίν τουν μι τ' Λένι τ' παπισ'η τ'ν κόρ. Φτή έν ηπουλιούθιλι άμ τούν ηπιονι για τού τίπονταντ—βλέπς τά χρόνια ειχι άστο'μα τσ'ι κάθαν ένας θέλι ά σίγουράρ.

Ήσαν γ' οι καλισμένι στού σπιτ τ'ς νύφς τσ'ι Ετόδουλου κάθντου πλιά κουντά στ Λένι σάν τ'ν πιτραδοί'λα. Έν... ήξει,βλέπς, τού κουπιλάρ ά φιστεί. Πότι κωντ'ιντ'ι, πότι τσ'ιτρί'ιζι. Έν ή ηει τού ξ'τιανό τού στόμαντ ά πει τίπουτα / Τσ'ι σάν τ' λέγαν γ' οι καλισμένι άωρις καλές φτός σ'μουγέλα.

Πατέρασιντ πλιά έν τούν χουρούσαν τά ρούχαντ. Ίβλιπίντουν ξδιετς άπουβλακουμένουν τσ'ι πήγινι ά σκάσ'. Ξένους κόσμου ηταν σπιτ επριπι ά δείξ' τσ'ι Ετόδουλου τ'ν άθρουπιάντ.

Γ' ή Λένι άπάντιχι τσ'η φτή πλιά ά τ'ν ήμληξ' Ετόδουλου άμ τσ'ιένους έν τούχει σκουπό. Τσ' ειπιγτ :

— Γιατι έ μλās Ετόδουλι ;
— Έ... ειπι φτός τσ' ανισ'ήκουσι τ'ς κτάλιντ.

Πατέρασιντ άπι καρσ'ι έν ήιάσταξι πλιά.

— Μιλξ, βοθ γιέμ, να φανεις τσ'ι σ'δ σάν άθρειπος, μην ντρέπισι.

— Έμ πους μ' ειπιτ στού σπιτ μας νάνι τά λόγιαμ λίγα μη σακάνον ριζίλι ! ΚΟΠΣ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΜΑΣ

Με την κιθάρα
Σ' ελδα και στη γυμναστική
με μαύρη κιλοτίτσα !
Κ' ήσουν τσαχπίνια και κακή
σαν άγρια γατίτσα.

ΕΞΕΧΟΥΣΑΙ ΣΥΜΕΡΓΑΣΙΑΙ

Η ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΥΤΙΑΝΝΗ

Copyright «Τριβόλου»

Σ' άναμονής την αΐθουσαν (1)
οί βουλευται βρεθήκαν
Μ' έρωτιματική ματιά
και φόβο κυταχθήκων (2)
'Ο εις τόν άλλον πρόσμένε
για να πρωτοχαιρατίσει (3)
μικρός καθείς των θάκωφτε (4)
και σε αυτή τή κρείση (5)
'Ο ένας έβασίζετο
στη νομομάθειά του
κι' άλλος εις τας μηχανάς
κι' έλαιοκτήματά του (6)

'Αφού έμόρφασαν κι' οι δυό
κουνήσαν τά κεφάλια
Alles cabout (7) άκούστηκε
κι' άπάντηση τί χάλια
και άνοιξε συζήτηση
γιατι να τούς τραβούν
χωρίς και να γνωρίζου
άκόμα τί θα πούν.

Δ. ΔΟΝΤΟΣ

ΣΧΟΛΙΑ 1. «Σ' άναμονής» αντί εις άναμονής! Δηλ. δημοτική έκφρασις αντί καθαρευοσης. Ήξ ού άποδεικνύεται ότι ο ποιητής χρησιμοποίησε τήν δημοτική έξ άνάγκης και μόνον όταν τού συμφέρι διά να μη χαθεί τó μέτρον τού στίχου. Τό όρθότερον θα ήτο να έλεγε : αστής άναμονής» αλλά ή οικονομία τού στίχου δέν τού τό επέτρεψε φαινεται. 2. Θαύμα περιγραφικήότητος. Νομίζει κανείς ότι έλέπει τούς δύο βουλευτάς μας να έλληλοκωλύωνται φοβισμένοι. 3. Τό «για» εδω δέν θα έτόλμα να τό βάλοι ένας μέτρος και μη άνεγνωρισμένος ποιητής διέτι εινα με ά συλλαβή περισσώτερη. 'Ο κ. Δόντος όμως τό δάξει, άδιαφορώντας άν χωρεί ή δέν χωρεί κατά τήν αντίληψιν τών μικρολόγων στιχοπλόκων. 4. Διαφωνοόμεν τελείως με τήν γνώμην άδτήν τού ποιητού μας. Ούτε ο σεβαστός μας φίλος κ. Παναγ. Βοστανής ούτε ο άειμνηστος Σάλας, τούς όποιους όπαινίσεται προφανώς, εινα άξιοι τούότου χαρακτηρισμού. Άλλ' ή ιδιική μας ταπεινή γνώμη δέν έχει καμμία σημασία. 5. Εις τήν κρίσιν ίσως τού προηγουμένου στίχου ότι εινα μικρός ο καθείς των. 6. Έδώ καυτηριάζει τήν άδυναμίαν τών Ρωμιών να στελλουν άς άντικροσώπους των εις τήν Βουλήν δικηγόρους και βιομηχάνους και όχι σοφούς συγγραφείς και ποιητάς. 7. Ποιός έρει πάλι τί καινούρια γλώσσα εινα τούτη! Πολλάκις ο σχολιαστής ένός εύρωμαθοός συγγραφέως εύρισκεται εις στενόχωρον θέσιν κι' αναγκάζεται να όμολογήσει τήν άνεπάρκειάν του, ός πράττομεν ήμεις άδτήν τήν στιγμήν.

ΣΗΜ. Παρακαλούμεν τούς άναγνώστας μας να μην έκπλαγοθν και να μην καταλογίσουν εις βάρος μας τό ότι δέν άποκαλούμεν πλέον τόν ποιητήν μας ούτε «μέγαν» ούτε «μυρίπνοον» ούτε «βαθυστόχαστον» ούτε τίποτα άλλο σχετικόν. Τούτο συμβαίνει διότι μās τό άπηγόρευσεν επί ποιηή διακοπής τής πολυτίμου συνεργασίας του, έκ μετριοφροσύνης βεβαία, ήτις φυσικά δέν εινα άρετή τών μικρών και άσημάντων ποιητών.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Στό Μυριβήλη
Πότε ή «Δημοκρατία» σου
και πότε μιá «Δαοκάλα»
μές τό λιοκύρι σε κρατοδν'
και νοσταλγεις τή Σκάλα.

ΤΡΙΒΟΛΟΙ

— 'Ο Κουέλης μετέφερε τό θέρατρό του από τήν Έπάνω Σκάλα στο Μακρό Γυαλό.
— Είνε τό μέρος τής μόδας, όπως λέει.
— Μαζό μετέφερε και τά συνήθεια τά άπανασκαλιώτικα.
— Δηλαδή τά λαλούμενα.
— Γιατι όμως τράβηξε μπερντά προς τό καφενείο τού Μπουκάλα ;
— Άπό τήν όρχήστρα λείπει ο Στέλιος, που συνδυάζει τό τραγούδι με τή μιμητική.
— 'Ο δά μπερντάς μπουζίκει μόνο τά θαύματα.
— 'Όχι και τά άκροάματα.
— 'Ο περίφημος Κανταρέλης εινα άπαρηγόρητος άσάτως.
— Η άστυατρική έπιθεώρησις εύρησε τό καφεποτοπωλείον του άμφιδόλου καθαριότητος.
— Μεγαλειτέρα άδικία δέν ήτο δυνατόν να γίνει.
— 'Ο Κανταρέλης άκάθαρος, που λάμπει από καθαριότητα !
— 'Ο Κανταρέλης που έχει πάθος και μεράκι με τήν πάστρα !
— Η άστυατρική όπηρεσία όφειλε να άπανορθώσει τήν άδικίαν.
— Άλλοίωτικα όλοι οίξγαίτενος δημοσιογράφοι και τυπογράφοι θα άνέβουμε μάρτυρες ύπερασπισέως τού κούρ Άθανάση.
— Διότι θιγόμεθα και προσωπικως από τό άδικο.
— Τι ειμαστε ήμεις γουρούνια, που ρουφουθε ήθονικά τόν καφέν τού Κανταρέλη ;
— Ή ;
— Διγάκι στόχαση κ. Ξυφάκη.

Η ΠΥΘΙΑ

Καν Μελπ. Κυρ. Ένταύθα,
— Τό όνειρό σας εινα φώς φανερό ! Είσατε έγγυος πράγματι. Και θα γεννήσετε σε έννια τέρμινα. Άρσενικό ή θηλυκό τί σās ένδιαφέρει ; Έτοιμάσετε τά κουλόπανα και κάνουν και για τά δυό φύλα.
Κέν 'Ιρνάτιον. Ένταύθα. —
"Αδικα έλπίζετε. Τό χωράφι φιαει κατά τά φαινόμενα. Υποδετήσετε κανένα άνευσοδάκι να γλυτώσετε.
Χήραν Δ. Γέραν.—'Ο κόσμος εινα κακός. Τά βάξει άκόμα και με τίς παντερές, που έχουν τό τίποτά τους. Μη σταναχωρίστε λοιπόν. Κυιάζετε τή δουλειά σας, κι' άφήστε τούς να λένε.
Περιπατήτριαν Μ. Γιαλοϋ. Καταλαβαίνω τόν πόνο σας. Μα μην άπελπίζεσθε. Τέτοι εινα οι σημερινοί άνδρες. Μόλις όπτασιασθούν ζεμπίλι μέσα στα λιγωμένα μάτια, στροβίουν. Δύσκολα πιάνονται κορίτσι μου, πολύ δύσκολα. Πού στα δικά μας τά χρόνια !
"Η Γκεύλα

ΝΟΙΩΣΜΑΤΑ

(Γνήσιο)
"Ένα ποίημα πραγματίλι
τσ'ι στοδν κάλον τσανναξίλι.
(Με τού κατακάρ τ' λημοδς
έν ένι έφτου κ' βαζ'ι νοδς).
Λύσις : Σταφίδα

—ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ ΤΡΙΒΟΛΙΑΖΩΝ—

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΒΟΥΝΑΡΑΚΙΟΝ

"Από παράθυρον εικίας μου εις Δαγκάδανκειμένην—σακιν ζην έτμειν μιτζιμι ντιρ ά... ός να λέγωμεν μη νομίζετε !διοκτησία μας ειναί, καθότι αξιότιμος κύριος Γιόβανάκης μόνον ναργκιλέν και τά-

δλιον ιδιότητων έχει —χέρ νέ ισά, από παράθυρον εικίας μου ειπον, Βουναράκιον δλέπω ός έκ θαύματος μέγα ύψησις να γίνεται εδάφους ντεμκ κι Βουναράκιον λόφος ντεγίλ, ός καθός όρος Άραράτ

γίνεται μπέ...
Θαύμα τοιοδτον εις ήμέτερον περινούστατον και γυναικοφιλέστατον κ. κ. Δήμαρχον όφείλεται όποιος άπαντα σκουπίδια πόλεως ραντεδοϋ εις Βουναράκιον να ειδου ειπε θέλων θα κάμει Άκρόπολιν άνωτέρω λόφον.

Σχέδιον λαμπρόν εινα άμκ, σκουπίδια εδωδιασμός εζάγων, χολέρα θέλει θα αναπηθήσει εις άπαντα περιφέρειαν...

Διά ταύτα αξιότιμος κύριος Γιόβανάκης αναγκάζεται να ειπει εις περινούστατον κ. Δήμαρχον :

— "Ας μένει άνευ Άκρόπολις ήμέτερα πόλις, καθότι και τυμπανιστικώς φόφιει σκόλοι και γάτσι Καρυάτιδες αναπληρώνοντες, χουσιουμά γκέλιμιγορ, ός να λέγωμεν ούδδώς με ένθουσιάζου.

Σχέδιον ός καθός ειπον λαμπρόν, άμκ, έξω, α'ι'σμός τοιοδτος, ός γίνει και εις άλλην περιφέρειαν τζάνιμ,

Συντελεσθείσα καλλιτεχνική έργασία κιαφι ός να λέγωμεν άρκει, πκκ μεμνούουζ βέ τειτεκιοδρ έντέριζ, δηλονότι ένθουσιασμένοι ειμαθα και σās εύχαριστιζομεν...

Κουζοδμ κ. Δήμαρχε, να σταματήσει περαιτέρω άνέγερσις Άκροπόλεως Βουναρακίου...

Γιτέρ άρτίκ, γιτέρ ός να λέγωμεν άρκει και ύπεραρκει τζάνιμ να αξιότιμος κ. Γιόβανάκης διακηρύξει ότι τάμ Περικλής εισαι ά !...

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΣΤΡ. ΓΑΒΑΛΑ. «'Ο Πόργος». (Έτοιμζετικι).
Α. ΓΡΗΜΑΝΗ. «'Η μετόνοια».
Γ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ. «'Ο έννατος μήν».
Μ. ΓΟΥΤΟΥ. «Τά Ιδια και τά Ιδια».
ΗΔ. ΗΛΙΟΠΟΥΔΟΥ. «Ένοφράγιστοι διαταγαί». Φάρακ.
Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗ. «'Η όδοποιία».
Γ. ΠΑΠΑΝΑΡΕΟΥ. «'Η πολυμοθία τών ήμετέρων».
ΒΑΔΗ - ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ - ΠΕΡΗ. «Τό όριον τής ήλικίας».
ΑΝΤ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ. «'Αναμνήσεις».
Κ. ΦΡΙΑΓΓΟΥ. «'Η κορπόλησις τής σεδρακάρης».

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΑ - ΑΣΤΙΒΕΣ - ΑΓΑΝΑ

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΣΥΝΑΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ
ΔΕΣΒΟΥ 100
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ 160
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δ. 1
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 2
ΟΙ ΣΥΝΑΡΤΕΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΝΟΝΤ ΑΙ

Η ΕΛΛΗΝΟΠΡΕΠΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΤΡΑ

Κ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ ΕΥΓΕΝΕΙΑ

Υπό Βαρωνίσκης Στάφ

Τα παιδιά μιμούνται τα παραδειγματά των γονέων. Παιδιά γονέων ετίνας τηρεσει μεταξύ των την προφρηθείσαν εδπρέπειαν, θα συνηθίσουν να είναι εδπρεπῆ και θαλκτικά, ἀμιλλώμενα εις ἀβρότητα και φιλοφροσύνην με τούς γονεῖς των. Όταν ἀντικείμενόν τι πέσει ἐν τῶν χειρῶν τῆς μητρός σπαύσει δὲ ὁ εὐζυγος να κῆφει και τῆς τὸ ἀποδώσει, ἔδωκεν ἡ ἡ ἕνα ὄφραϊον μάθημα εις τὰ τέκνα του. Ἐνῶ ἐν τῆς εἶπει: «Ὅχα στραβή!» ἡ «ποὺ ἔχεις τὸ νεὸ σου μαρῆ και σεῦπασε τὸ μαντήλι» ἡ «ερ και τὸ χειρότερον ἀλλὰ και τὸ συνηθέστερον ἐκαρμιά μέρα θα χάσεις και τὸ βρακί σου ἐσὸ στὸ δρόμο» τότε ἀλλοίμενον και τρισαλλοίμενον εις τὰ τέκνα ἐκείνα.

Ὁ αὐτὸς κανὼν πρέπει να ἐφρμῶζεται και ἔσον ἀφορᾷ τὴν ἐπίδειξιν φυσιογνωμίας βαρυθύμου ἡ κατηφῆς. Ἀφοῦ δὲ τὸς ξένους προσπαθεῖμεν να εἰμαθῆ φαιδρῶι, δὲκτι να μὴ πράττωμεν τὸ αὐτὸ και δὲκ τὰ τέκνα μας. Ἡ καθὼς πρέπει μῆτηρ προκειμένη να τιμωρήσει τὸν εὐζυγὸν τῆς ἐνώπιον τῶν τέκνων τῆς, δὲκτι ἐβραδύμεν ἐκὶ παραδειγματι κατὰ 2 λεπτά να ἐπιστρέφει εἰκόδε, δὲν χρησιμοποιοῖ ποτὲ παντούφλαν ἡ τσῆπαρον, ἔπως θα ἔπρατε ἐν τὰ παιδιὰ δὲν ἦσαν παρόντα. Ἀλλὰ σπεύδουσα δὲθεν να τὸν ἀναγκαλισθῆ με ὑφὸς πρόσχωρον και περικαδὲς τοῦ δίδει μίκα δεγκωνιά στη μύτη ἡ μίκα τσιμπιά στὸ μάγουλο, με τρέπεν, χωρὶς να γίνεϊ ἀντιληπτή. Ὁ εὐζυγὸς εὐζυγος ὀφείλει τότε να ἀπαντήσῃ, χᾶριν τῶν παιδιῶν του και ἀκείνος: «Ἐδχαριστῶ ἀγάπη μου».

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΧΙ ΜΟΥΣΗΣ

ΣΤΟΝ Π. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Φράουλέ μου μυρωδάτε
ὀλοστρόγγυλε κι' ἀφράτε.
Τὸ ρόδινο τὸ χρώμα σου
αἰδῶ εἶνε στη θωριά σου
κ' ἡ μυρωδιά σου Ἀρετῆ
χρυμμένη στην καρδιά σου.
Μ. Γ.

Σχόλ. Τριβόλου. — Εἰς τὸν ἀνωτέρω θαυμάσιον ὕμνον, πρὸς τὴς ἑακουστάς και ποθητάς φράουλας τοῦ κ. Βασιλείου, τόσο ποθητὰς ὥστε να μεταδληθῆ εις τὴν φαντασίαν τῆς ποιητρίας μας ὁ φίλος σπόρτομαν καλλιπρηγῆτης εις ἀφράουλον... ὀλοστρόγγυλον κι' ἀφράτον ζητοδμὸν τὴν ἀδειαν να προσθέσωμεν ἕνα ταπεινὸν μὲν κλῆν πρακτικὸν τετραστίχον ὡς δωτερόγραφον:
Υ. Γ. Ἀν εἶσαι ἀνάρετη καρδιά
γιατὶ να κάνεις λάθη;
Στείλε και με γιὰ μαρτυριὰ
ἐν μικρὸ καλῶθι.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Ε Π Ι Σ Τ Ι

Μὸ τὸ ἤβγαμι ἀπ' τοῦ λαγοῦθμ
πίσσα γὰ τὸ ἰ διαλογουῦμ
ποῦ νᾶνι γ' οὐ Βινιζέλου

για να πᾶμι να τοῦν
[δοῦμι
τοῦ τι θέλουμι να τ'
[ποῦμι
το'ι να δόσουμι ἕνα
[τέλους
ἀ τὴν σάσουμι τῆ
[δλιά.
Νηκόλης λέγι στ'ν
[μπαμπουρουφουλιά,
να τ'εἰντήσουμι τὸ
[ἰδ,τ γένι
Γὼ πάλι λέγουτ δὲ
[βγαίνι

μὲ τοῦ ζῶρ ἐγχιτουτ γ' ἡ στρατά.
Το'ι γιὰ τᾶφτου ἔχου τ'ν ἰδέγια
να μὴ μλήξουμι σ'ταράτα
μὴ ζ'ημιώσουμι τ'ν παρέγια —
μεθουμι μὲ διπλουματία
σὸν ποδὸ κᾶνι θειὰμ ἡ Μαρίγια
ἀμα θέλι ἀ σὶ παντρέψ'.
Ἰσ'αμι να σὶ μιρδῆψ'.
Μεῖς θα δοῦμι μὸ ἕνα πρᾶμα.
να μᾶς δόσιν το'ι μᾶς πρᾶμα.
Τίπουτα ἄλλου δὲ μᾶς μέλι!
Νὰ ποιὸς βτᾶ το'ι γλύφτ τοῦ μέλι.
νὲ ποιὸς πῆρι μὲ χιτῆρια
το'ι πριβόλια το'ι σουθύρια.
Νέι'σαν ἔς ἔρε το'εἰνι γι ὄρα
το'ι θα δοῦμι. Μοδ ἄγι τῶρα
να ρουτήσουμι ἀ μᾶς δαίξιν
τ' Βινιζέλου τοῦ γραφειῶνου.
Ναί' καλὰ λέγεις, εἶπει Νηκόλης
το'ι μὲ μῖα σ'ταμάτσι το' ὄλας
ἕνα φράγκου το'ι ρουτάντου.
Ἀμ καθοῦντι να σὶ μλήξιν
γῆ να πᾶς καθὼθι κουνιάντου!
Ἄλλου γλέπτσι το'ι γιλᾶ.
το' ἄλλου φέβγι το'ι δὲ σὶ μλᾶ.
Καλὰ π' ρῶτσα ἕνα ἀστυνόμου.
τ' ἔξιμάστου πλιὰ τοῦ δρόμου.
Φᾶνουμι, π'λέγεις σὶ μῖα σπῆρα
ποδχι μὲ μουνάλι πουρετᾶρα
το'ι τὴν φλάγαν στρατιῶτις.
Γλέπουμι, ἦταν ἀμιασ'ῶτις
Κουστῆς τ' Κῶλαρου γι οὐ γιδῶ
το'ι τ'ς Κουρκούτας γι οὐ Μαθ.ῶς.
— Ρὲ Μαθιῆ! Δὲ τοῦ Ψουλέλι
λέγι Κουστῆς: πᾶτα γλέπ μένα
το'ι φουνατ. Το'ι τοῦ Τινέλι!
Το'ι πλαιλιῶν τ' οἱ οἱ δυὸ κουντᾶ μας
το'ι καθένας τον ρουτᾶ μας
τὶ γυρέβγουμι στὰ ξένα
το'ι τὶ κᾶνιν σιοῦ χουριῶ.
το'ι μ' εἰς μλοῦμι το' εἰ γ' οἱ δυὸ
λοῖ τοῦν λέγουμι τὰ νᾶ:
Ποιὸς παντρέψτ'ι γῆ ἀρθουνιάστ'ι
ποιὸς ἀπέθανι, ποιὸς ζ'ἰ
ποιὸς λέφτης πρ' σ'τ'οἱ τοῦ βζ'ι
τίνου: γένισι γι ἀφουρῶδα
τίνου γ' ἡ κατσίκα λᾶστ'οἱ
το'ι ποιὸν δότ'οἱ ἡ παλαβάδα
ἀπ' τὰ γύρου τὰ χουριῶ
το'ι τοῦν δέσαν σ'τ'ν Παναγιᾶ.
Το'ι κλιῶν τ' ἀγιασ'οῦτέλια
το' οἱ πιτοῦμι πλ τ' χαρᾶ μας.
— Τέλους πάντου, βρε μουρέλια,
θεῖος σᾶς ἔστω γιὰ τὴ δλιά μας
λέγου νῶ, το'ι φτοῖ ρουτοῦν
τίνα θέλ'ουμι ἀ μᾶς πᾶσι.
Νὰ εἰτετ' ποδ σᾶς χιριτοῦν
γ' οἱ μουνάλι ποδ μποιῖν μέσα
σ'ἰγουρα εἰτετ' τὰ μᾶσα
μ' οἱ το'ι μὲ τοῦ Βινιζέλου.
— Βιν ζέλου δὲ θα δῆτι
μὰ τ'ς ἰλιῖς σᾶς] να μᾶς τ'ς πῆτι.
— Ἰσ'α Ἰσ'α φῶν ποδ θέλου
ἔ θα δῶ ἔς Κουστιαντῆ;
ῶτσα γῶ. Μαθῆ γιατὶ;
— Ἐπισι ψῆς μετ' τ' Βουλή.
— Γλύστρησι ἡ στραβ'οῦπάτσι;
Ἄτ'ιπαμ χτύπει πουλύ;
— Ὅχι ῶ γυμᾶτ'μοῦνον κᾶτ'το.
μ' ἔφα κ' τ' ἰλι γι οὐ Τσαλντᾶρς
το'ι παρᾶτσι νᾶρτιν ἄλλι.
— Γιὰ τοῦ θῶκ μας τοῦ τ'οἰφᾶλ.
πῆτοῖντα ἔφα ἰ ψυθρασμένους.
Ἐν ἡκάτσι δυὸ τρεῖ; μέρις,
μὰ κατῶμενους; ἔικατῶμενους

ΠΟΔ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΒΟΥΔΗ

Ἄπ' τὸ Σχολεῖον τοῦ Πετεῖνου
Γιὰ κύττα και δῶθε'
τὸν βλέπει; κι' αὐτόν;
ποῦ πάντα γλυστράει
σὸν ἀγριοκᾶτσικο;
Ἄν εἶχαμε ἀκόμα
λημέρια κλεφτῶν,
θα ἦταν ὁ πρῶτος
ἀπ' ὄλους στὸ πλιῶτσικο.

Και ὁμως γιὰ ἄκου
μὲ πόση φωτιά
κι' αὐτὸς γιὰ τὸ Ἔθνος
τραβᾶ τὰ μαλλιά του,
μὰ ῶχνει τριγύρω
και κάποια ματιὰ
να ἰδεῖ μήπως ξέρεϊ
κᾶνεις τὰ παλιὰ του.

Συνταγὲς τοῦ Γυμνασίου και τοῦ Παρθεναγωγείου

Ἐλαφρὰ ἀγραμματία. Ἐάν
πάσχετε ἀπὸ ἑλαφρὰν ἀγραμμα-
τίας ἡ ὀκεία ἐν τεῦτοις σᾶς ἐμπο-
δίζει να γίνετι ἐρκοιτέχνης δη-
μοσιγράφος ἡ ἐπιμελητῆς στυ-
ρικεπολιτικῶ φύλλου, ζητήσετε ἀ-
πὸ τὸν ἀ' φαθηταροπόλην κ. Θω-
μᾶν Β. νικίου (δῶδε) Ἄγιου Συμε-
ῶν) ἕνα μαγικὸν ἀλφαριθῆριον και
θα γίνετι ἀμέσως σσφῆς, τεῦλάχι-
στον ἔσον και ὁ πωλητῆς του.

Βρωδυλωσσία (κοινῶς γλωσ-
σοδέτη). Θεραπεύετι ἐάν ἐπᾶνα-
λάβετε ταχῶς, τρεῖς κατ' ἐπανά-
ληψιν και καθ' ἐκάστην ἐπὶ μίαν
ἔδδ:μάδα τὸ κάτωθι φάρμακο:

Ἐ'Ι παπᾶς ἰ παχῶς
πῶφαγι π'ν παχιὰ φακῆ.
Ἄμ' γιατὶ παπᾶ παχῶ
ἔφαγισ τ'ν παχιὰ φακῆ;

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Ἐ'Η γυναῖκα και τὸ αἰ θέλουν
ἄξιο καβαλόρη. Δημητρός.

Ἐ'Τὴν αὐγῆ με τὴ δροσουλα ἐμα-
ράθηκ τὸ ῶδὸ. Γ. Φ. Πετρέλ-
λης.

Ἐ'Ἄν δὲν ὑπῆρχαν Ἐθνικὴ Τρά-
πεζα θα περνούσαμε ὄραϊο καλο-
καίρι. Χαριλιῆ.

Ἐ'Ὄ; και τ' ἀπὸδὸνι ποῦ λαλεῖ να
παντρευτεῖ γυρεῖσι. Νικᾶκης.

ἈΠΩΛΕΣΘΗ σουτιὲν δεσποινί-
δος μεταξὺ ἀνδρῆκῆς και γυναι-
κείας μπανιέρας. Ὁ εὐρὼν παρα-
καλεῖται να μὴν τὸ δείξει τοῦ μπα-
μπᾶ και ἀμειφθήσεται.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ βάρκι ἰδιωτικῆ γιὰ
ἰσιοπλοῖα ἀπὸ τῆ 1—3 μ. μ. πρὸς
τὰ ἄνοικτᾶ με χαριτωμένον τιμο-
νιέρην, ποῦ ξέρεϊ ἀπὸ στραβοτιμο-
νιῆς. Ἀπευθυνθῆτε Δα Σ. Ρ. Ρ.

Ἄ τιλειῶσ' πρώτα τὴ δλιά μας
το' ἀ μᾶς στείλι πίσου σι φουλιᾶμας
μῶνον πιστιψι τ'ς φουβῆρις
τ'νοῦς το'ι τ' ἄλλουνοῦ τ' Τσαλντᾶρ
π' ἀγκαρίζιν σὸν τ'ς γαδᾶρ...
Τὰ πεις; Βινιζέλου θμῶνι
το'ι τὰ βρεῖσ'ιν γι ἀκτημόνι...
ΤΙΝΙΣ

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

Ὁ Βαρῶνος Ρῶτσιλδ ἔδωκε ἀπὸ
100 δραχμῆς τὸ μῆνα στοῦς δύο
γυιὸς ἑνὸς παλιῶ τοῦ ἱταλιῆλου.
Τὸ ἕνα ἀπ' τὰ δύο ἀδερφῆα πέθα-
νε. Ὁ ἐπιζῶν παρουσιάσθηε τὴν
ὄρισμένη μέρα γιὰ τὰ λεφτᾶ.

— Οἱ 100 οὐς δραχμῆς τοῦ λέει
ὁ εὐεργέτης.
— Καὶ οἱ δραχμῆς τοῦ ἀδερφοῦ
μου;
— Μὰ ὁ ἀδερφός σας πέθανε
θαρρῶ, λέει ὁ Βαρῶνος.
— Καὶ λοιπόν; Μήπως ἔχετε
τὴν ἀπαίτηση να κληρονομήσετε
τὸν ἀδερφό μου;

— Μαμά, πᾶρε τῆς 2 σου δραχ-
μῆς.
— Γιατὶ δὲν ἔβαλες γραμματό-
σημα στὸ γράμμα μου;
— Δὲ χρειαστήκαμ. Ἐρριξα τὸ
γράμμα στὸ κουτὶ τὴν ὥρα ποῦ
δὲν ἐβλεπεν ὁ ὑπάλληλος.

— Τὶ τοῦς κατέβηκε τῶν Χ...
και μαθαῖνουν Γαλλικά;
— Τίθητεῖσανε ἕνα μωρὸ φραν-
τοεζᾶκι, και θένε να καταλαβαῖνουν
τὶ θα λέει ἄμα θ' ἀρχίσει να μι-
λάει.

— Μὰ, Μαρία, δὲν τὸπλυες τὸ
ψᾶρι πρὶν τὸ ψῆσεις;
— Τὶ λέτε κυρία! Αὐτὸ πέρασε
ὄλη του τὴ ζωῆ μέσα στὸ νερό!

— Μπαμπᾶ, βαρέθηκα να περι-
μένω τὸ τραῖνο.
— Δὲ βλέπεις παιδι μου ἔτὸ
στοθμάρχη ποῦ περιμένει 30—40
τραῖνα τὴ μέρα και ποτέτ του δὲν
παραπονιέται!

ANNA

Τ. Τ. Τ. Τ.

Ἄδα Φιφίτσαν. (Ἐνταῦθα). Τὶ μπο-
ρεῖ να ἐνδιφῆρει τοῦς ἀνεργῶστᾶς μας
ἡ δικῆ σας ἐρωτικῆ ἀκοιτοχία; Ὁ «Τρι-
βόλος» εἶνε σατυρικὸ περιοδικό. Ἄλλοί-
μονον ἂν ἔκανε και αὐτὸς τὸ Κοινὸν να
ἀνασταναίει με:

ατὰ ἐρωτικᾶ μου πάνθη
τὰ σὸν μαραμένα ἀνθη
σὲ μῖα πέτρα θὰ τὰ λέω
μοναχῆ μου και θὰ κλαίω.

Λέγετε τα σὲ πέτρες, ἡ και στήν πέ-
τρινη καρδιά τοῦ φίλου σας, πέστεε στὸ
πηγαδάκι, ἂν προτιμάτε, ἐμᾶς ὁμως ἀφή-
στε μας στὸ χᾶλι μας.

Γυμνασιόπαιδι (Ἐνταῦθα). Γιὰ τὶ
μᾶς περᾶσατε παρακαλῶ; Αὐτὸ εἶνε σω-
στὸ ραβζαῖκι με ἀπὸθε ἦν και τὰ ὄλλα
του. Βίλτε του ἕνα γραμματῆσημο και
ἐμπιστευθῆτε τὸ στὸν μακρῶθιμον και ἐ-
χέμῶθον Ἡλίαν τοῦ Ρ. Ρ. διὰ τὰ περαι-
τέρω.

Κολυμβῆτριαν. (Ἐνταῦθα). Δὲν κατ-
λαβῖνω τὶ μανία σᾶς ἔχει πιᾶσει με τοῦς
στίχους! Παρακαλεῖτε κιάλας να τὸ
δημοσιεύσω δλόκληρο! Ἐγὼ λέω να συμ-
βιδασθῆτε με ἕνα τετραστίχο. Εἶνε τὸ μῶ-
νο ποῦ ἀξίζει:

ἀκαὶ τὰ κρῶα κύματᾶ
πέρνον κᾶτι ἀπ' τὸ κορμὶ σου
και τὸ φέρνον στὸ δικὸ μου
και περνοῦν ἀπ' τὸ μικλό μου
χίλιω λογιῶ κρῖματᾶ.

Ὅστε εἶσαι! Τὰ κύματᾶ σᾶς κάνουν τὸ
διαμέσον! Καὶ ὁμως οἱ γιατροῖ συνιστοῦν
σὲ τέτοιες περιπτώσεις ψυχρολουσία. Αὐ-
τῆ ἡ ἱατρικῆ τέλος πάντων δὲν ξέρεϊ κα-
θόλου τὶ τῆς γίνετι.

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΣΟΒΑΡΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΣΒΟΥ

[Από τὰ ἐστενογραφημένα πρακτικά τοῦ «ΤΡΙΒΟΛΟΥ»]

Παρόντες: Θ. Θεοδοσιάδης, πρόεδρος. Κίμων Σανίκος Γραμματέυς. Γ. Καλλιπολίτης, αντιπρόεδρος καὶ Ἀχ. Πούμπουρας, Παν. Δουκαρέλης καὶ Πλ. Πλάτων μέλη τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου).

Πρόεδρος. Συνήλθμεν ἐνταῦθα κ. συνάδελφοι ἵνα ἐπιληφθῶμεν τῆς φαγωμάρας δύο χωρινῶν συνάδελφων, εἴτινες τρώγονται σὺν τὰ σκυλιὰ καί...

Πλάτων. Ἡ φτώχεια φέρνει γκρίνια κ. Πρόεδρε.

Ὅλοι μαζύ. Πολὺ σωστά! Πολὺ σωστά!

Πρόεδρος. (ἐξαιρουμένων) ... καὶ ἔχουν ἐμῶσει ἀνεκτὸν ἀλλήλων ἐξοντωτικὸν πόλεμον ἐπὶ δόλβῳ τοῦ Συλλόγου.

Αντιπρόεδρος. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ διαφωνήσω κ. Πρόεδρε. Ἡ ἀλληλοεξόντωσις δύο ἢ καὶ περισσοτέρων συνάδελφων δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀποβῆ εἰς βλάβην ἄλλὰ πρὸς ὄφελος τοῦ Συλλόγου.

Παναγιωτάκης. Ὅσο λιγώτεροι τόσο καλλίτερα.

Ὅλοι. Πολὺ σωστά! Πολὺ σωστά!

Πρόεδρος. Παρακκλῶ μὴ με διακόπτετε. Θὰ ἤμην σύμφωνος μαζύ σας, ἂν αὐτοὶ οἱ δύο συνάδελφοι δὲν ἦσαν ἐκ τῶν ἀντιπολιτευθέντων ἡμᾶς κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς.

Ἀχιλλεύς. Τόσο τὸ καλλίτερο λοιπὸν. Νὰ τοὺς ἀφήσουμε νὰ φαγωθοῦν νὰ γλυτώσουμε.

Ὅλοι. Πολὺ σωστά! Πολὺ σωστά!

Πρόεδρος. Μὰ δὲν με ἀφίνετε νὰ δλοκληρώσω τὴν σκέψιν μου... Θὰ ἤμουν ἀπολύτως σύμφωνος μαζύ σας ἂν οἱ δύο αὐτοὶ κύριοι δὲν μᾶς ἐχρειάζοντο.

Σανίκος.— Ἀχρεῖαστοι νὰ εἶνε.

Ὅλοι μαζύ.— Πολὺ σωστά! Πολὺ σωστά!

Πρόεδρος.— Καὶ ὅμως μᾶς χρειάζονται, μᾶς εἶνε χρήσιμοι, πολὺ χρήσιμοι, ἐπειδὴ ἐν τῇ φαγωμάρᾳ τῶν ἐξήμεσαν μίαν συκοφαντίαν εἰς ὄφελος τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἀντιπάλου μας συνδυασμοῦ, ὅστις ἀρχηγὸς ἐπωφελήθη τῆς κατὰ τὸν πόλεμον ἐλλείψεως ἱατρῶν ἐν Γαλλίᾳ κατέλαβε τὰς κλινικάς καὶ τὰ Νοσοκομεία τῶν Παρισίων, καταλθὼν δὲ πᾶνοπλος μὲ ἐπιστημονικὰ διπλώματα καὶ τίτλους ἀεσωτερικὸς ἱατρὸς τῶν Νοσοκομείων τῶν Παρισίων κ. τ. λ. εἰσήλασεν εἰς τὰ ἀμπελοχώραφά μας, ἐμποδίζων ἡμᾶς ἀπὸ τὸν τραγητὸν καὶ τὸ θέρισμα τῶν νοσεύντων πελατῶν μας οὕτως ὥστε νὰ μᾶς καταδικάσει εἰς φυτοφαγίαν ἣτις ἐπιφέρει χλώρωσιν καὶ μαρασμὸν καὶ ὀδηγεῖ βραδέως ἀλλ' ἀσφαλῶς εἰς τὸν ἐκ πείνης θάνατον.

Κίμων.—Κάτω οἱ τίτλοι.

Ὅλοι μαζύ.— Πολὺ σωστά! Πολὺ σωστά!

Πρόεδρος.— Δυστυχῶς δὲν εἶνε εὐκολὸν τὸ τοιοῦτον. Ἐνθυμεθε

δτι ἀνεστρέψαμεν τὸν κόσμον ἄλλοτε διὰ νὰ κάψουμε τὰ μυχγανικά αὐτὰ ἐφόδια, τῶν ὁποίων δυστυχῶς ἡμεῖς στερούμεθα καὶ δὲν τὸ ἐπετύχαμεν. Τοῦναντίον ἠττήθημεν κατὰ τὸν ἀγῶνα μας ἐκεῖνον, διότι ἔφιλιτος συνάδελφος ἐκτιμᾶται καὶ ἐν Ἀθήναις φαίνεται καὶ μᾶς ἠγάκασεν νὰ πέσωμεν καὶ νὰ προσκυνήσωμεν τὰ ἐπικατάρκτά του διπλώματα καὶ τίτλους.

Ἀχιλλεύς.—Κάτω ὁ Τίτλοχος.

Ὅλοι μαζύ.— Πολὺ σωστά! Πολὺ σωστά!

Πρόεδρος.— Ἴδου τὸ ζήτημα κύριοι συνάδελφοι. Πῶς θὰ πέσει κάτω ὁ Τίτλοχος καὶ ἔχει ριζώσει θάθειά εἰς τὸ Λεσβιακὸν ἔδαφος καὶ ἔχει κατακτήσει τὴν λαϊκὴν ψυχὴν;

Κίμων.—Κάτω ἡ τσαρλατανιά.

Ὅλοι μαζύ.— Ὅχι! Ὅχι!

Πρόεδρος.— Χαίρω πολὺ διὰ τὴν εὐθυκρίσιάν σας, κύριοι. Καὶ παρακαλῶ νὰ ἐπιτιμηθεῖ ὁ κ. Γρῆματεὺς διὰ τὴν ἐπιπολαιότητά του. Φαντασθεῖτε ποῖα θὰ ἦτο ἡ τύχη ἡμῶν ἂν ἦτο δυνατόν νὰ εἰσκαυθεῖ ἡ ἀπερίσκεπτος εὐχὴ του! Ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ ἐνθάδε ἡμῶν προγόνου Ἴπποκράτους, μέχρι τῶν χρόνων τοῦ κατηραμένου καὶ συνωνόμου ἀπογόνου του, εἶ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν σήμερον, ἡ τσαρλατανιά ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν εὐπιστίαν τῶν ὄχλων ὄλων τῶν Ἑθῶν καὶ ὄλων τῶν ἐποχῶν ὑπῆρξε τὸ μέσον δι' οὗ ἀνεδαίχθησαν πλειεῖται ὅσοι κορυφαί τῆς ἐπιστήμης μας καὶ ἐπεβλήθησαν ἄξια...

Πλάτων.— Προτείνω νὰ ἐπιβληθεῖ εἰς τὸν κ. Γραμματέα ἡ ποινὴ τῆς ζητωκραυγῆς ὑπὲρ τῆς τσαρλατανιάς.

Ὅλοι μαζύ.— Πολὺ σωστά! Πολὺ σωστά!

Κίμων.— Ζήτην ἡ τσαρλατανιά!

Ὅλοι μαζύ.— Πολὺ σωστά! Πολὺ σωστά!

Πρόεδρος.— Δοικόν. Ἐναντίον τοῦ Διοκλήτου τῆς Ἀγίας Εἰρήνης οἱ δύο χωρικὲ κατέθεσαν δι' κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς τοὺς προσέφερον αὐτοκίνητον διὰ νὰ ἐλθοῦν ἐνταῦθα νὰ καταψηφίσουν τὸν συνδυασμὸν μας.

Ἀντιπρόεδρος. Ὑπάρχουν ἀποδείξεις;

Πρόεδρος. Δυστυχῶς ὄχι.

Κίμων. Πολὺ κακό.

Ὅλοι μαζύ. Πολὺ κακά! Πολὺ κακά!

Πλάτων. Ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν ἀποδείξεις δὲν ἠμπεροῦμε νὰ τὸν κένουμε τίποτα. Ἀπιαστὸς κλέφτης νοικοκύρης λογίζεται.

Ὅλοι μαζύ. Δυστυχῶς! Δυστυχῶς!

Πρόεδρος. Ἐχω ὅμως σκεφθεῖ κατὰ ἄλλο.

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΙ

Οἱ συλληφθέντες ὡς κινηματῖα Παγκαλικοὶ ἀφέθησαν ἐλε θεοί. Οἱ ὑπὸ ἐκτόπισιν ὅμως κατόπιν τοῦ φανταστικοῦ τούτου κινήματος, Παγκαλικοὶ βασανίζονται ὀδυνοῦμενοι ἀπὸ τὸν Ἄνναν εἰς τὸν Καϊάφαν καὶ οὕτε ἀπέθεσαν ῥυτί καὶ πρόκειται νὰ ἀφεθοῦν ἡσυχί, ὡς φαίνεται. Εἶνε ἡ λογικὴ περὶ διέπει τὸ παράδοξον ἐλληνικὸν Κράτος.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΨΩΜΑΔΩΝ

Ἡ ἀπεργία τῶν ψωμάδων πέρασε σχεδὸν ἀπαρατήρητη. Ἴσως διότι τὸ ψωμὶ περὶ ἦτο ἄλλοτε εἶδος πρώτης ἀνάγκης, ἀπὸ κακὴν συνήθειαν, θεωρεῖται σήμερον πλεονεχὲς συνήθειαν ὁ κόσμος νὰ μὴν τρώγει, εἶδος πολυτελείας καὶ δὲν ἐνδιαφέρει τὴν μεγάλην μάζαν.

Ἴσως ὅμως καὶ διότι οἱ ἀπεργοὶ τῆς σήμερον εἶνε φρόνιμοι ἄνθρωποι καὶ δὲν κινδυνεύουν ἀπὸ φιλέκδικον διάθεσιν, ὅπως οἱ Χῶες ἀπεργοὶ ψωμάδες τῶν «Παναθηναίων» περὶ ἐξηρέθιζαν τὰ πλήθη ἄδοντες ἐν χορῷ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο:

«Ἀπεργήσαμεν γυρνόμεν τὰ σκιάκια!

Ἐζυμώμεν διαότρου κουλουράκια.

Ἐν ζυμώμεν κοντὴ φραντζεσκούδα φουσκωτή.»

ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΙΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ διατιμήσεων συνελθούσα διέτιμησε τὰ μιμητῶν ἐν γένει πρὸς δραχ. 3 κατ' ἑκάστην.

Ὅλοι μαζύ. Τ; Τ;

Πρόεδρος. Νὰ κοινοποιήσωμεν ἐγκύκλιον ἐντυπον, δαπάναις τῶν χωρικῶν, πρὸς ἀπαξέπαντας τοὺς ἱατροὺς τῆς Λέσβου καὶ νὰ συγυρίσουμε τὸν λαοπλάνον μιά χαρά.

Ὅλοι μαζύ. Πολὺ σωστά! Πολὺ σωστά!

Πρόεδρος. Τὴν ἔχω ἐτοιμῆ. Ἀκούετε;

«Τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐπισήμου Κρατικοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Λέσβου συνελθὼν διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀναποδείκτου δωροδοκίας δύο χωρικῶν συνάδελφων ὑπὸ τοῦ Διοκλήτου ἀπογόνου τοῦ ἀρχαίου Ἴπποκράτους

σκεφθὲν κατὰ Νόμον ἀποφασίζει δημοφῶνως ὅπως μὴ ἐπβῆλει ποινὴν τινὰ εἰς τὸν κατηγορούμενον ὡς δωροδοκῆσαντι οὕτε εἰς τοὺς δωροδοκῆθέντας ἐλλείψει μαρτυρικῶν ἀποδείξεων καίτοι κατὰ συνείδησιν γίνονται ἀποδεκτὸν ἐκ μέρους τοῦ Η. Σ. δι' ἡ ἀξιοπείρας αὐτῆ καὶ ἡ ἀπάδεισα οὐ μόνον πρὸς ἱατροὺς ἀλλὰ καὶ εἰς κοινὸς ἀνθρώπους, πρᾶξις ἔλαθε χάρην, ἀλλὰ νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἀπόφασίν του ταύτην δι' ἐγκυκλίου δαπάναις τῶν χωρικῶν, ἵνα χαρακτηρίσῃ τούτους δεόντως οἱ κύριοι συνάδελφοι.

Ὅλοι μαζύ.— Πολὺ σωστά! Πολὺ σωστά!

(Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντιγράφον)

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΝΕΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΔΕΡΝΕΙ
Υπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἡ ἀθηναϊκὴ συνάδελφος «Βραδυνὴ» γράφει:

Τὴν 3ην πρωινήν ὥραν τῆς σήμερον ἠκούσθησαν φωναὶ ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κουμουνδουρου 3 οἰκίαν καὶ συγχρόνως ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην τῆς οἰκίας ὁ ἐν αὐτῇ διαμένων Γ. Παπανειμίδης ἐτῶν 45 φωνάζων: «βοήθεια, βοήθεια». Οἱ προστρέξαντες ἀντελήφθησαν ὅτι ὁ Παπανειμίδης ἐδέρετο καὶ ἐπὶ τὸ ἐξώστου ἀκόμη ὑπὸ τινος γυναικὸς ἡ ὁποία ἐκράτει εἰς τὰς χεῖρας ῥάβδον»

Οὐδεμὴ ἀμφιβολία χωρεῖ ὅτι ἡ ραβδουχος γυνὴ ἦτο πεθερὰ τοῦ δερομένου ἢ τοῦλάχιστον σύζυγος!...

ΡΩΜΕ-ΙΚΟ ΚΑΙ ΡΑΜΕ-ΙΚΟ

Τηλεγράφημα τοῦ ὑποδιοικητοῦ χωροφυλακῆς Γρεβενῶν κ. Γιαλιτάκη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναφέρει, ὅτι οἱ Ἰωάννης Ράμμος, Εὐγενία Ράμμου ἐτῶν 28, Μαρία Ράμμου ἐτῶν 18, Δέσπω Ράμμου ἐτῶν 40 καὶ Ἐλένη Ράμμου ἐτῶν 28, ἀπηλευθέρωσαν βιαίως ἐκ τῶν χειρῶν τῶν χωροφυλάκων τὸν συλληφθέντα λαθρέμπορον Νικόλαον Γ. Ράμμον, ἐτῶν 28.

Αἱ ὡς ἄνω γυναῖκες ἐπετέθησαν κατὰ τῶν χωροφυλάκων διὰ λίθων καὶ ξύλων. Ἐκ τῶν χωροφυλάκων ἐτραυματίσθησαν οἱ βασιλεῖος Κατοῆνος καὶ Κωνσταντῖνος Παλούκας.

Κρίμα σιδνομα τοῦ τελευταίου αὐτοῦ χωροφύλακος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ Ρωμέ-ικὸ διὰ χειρῶν τοῦ Ραμέ-ικου σογιῶ ἐξεδικήθη τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς γιὰ δασκαλοὺς οἱ Ἕλληνας ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἀπὸ καταβολῆς Ἑλληνικοῦ Κράτους μέχρι τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

ΜΕΤΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Ὁ συνάδελφος «Σκορπιός» μᾶς παρακαλεῖ νὰ δηλώσωμεν καὶ ἡμεῖς δι' ἀπὸ τῆς παρελθόντος Μαΐου ἔπαυσε νὰ δημοσιεύει ὀνομαστικὰ συγχαρητήρια κατὰ τὰς ἐορτὰς διὰ νὰ μὴν προκύπτουν παράπονα καὶ παρεξηγήσεις, ἀπὸ μοιραίας παραλήψεις ὀνομάτων, αἵτινες ἔχουν ὡς ἄμεσον ὀφειλόμενον ἀποτέλεσμα τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ φύλλου ἀπὸ τοῦ λησμονηθέντος. Τοῦ λοιποῦ θὰ συγχαίρει γενικῶς τοὺς ἐορτάζοντας Γεωργίους καὶ Γεωργίνας, Κωνσταντῖνους καὶ Ἐλένας καὶ τὰ λοιπά. Ταῦτα πρὸς γνώσιν τῶν μεταιοδῶν ἀναγνωστῶν τῆς ἀναπητῆς συνάδελφου.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἐπανεκάμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ἐσπεισμένως ὁ φίλιτος πρόεδρος τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως κ. Γεωργίος Φ. Πετρίδης ἵνα δεχθεῖ τὰ συλλυπητήρια τῶν φίλων τοῦ Κόμματος ἐπὶ τῇ παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως Παπαναστασίου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ καθηγητῖα τῆς Γαλλικῆς ἐπὶ ἰδιαιτέρᾳ ἀμυβῇ.